

Arrest

nr. 92 422 van 29 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 16 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoekster niet betwiste feitenrelaas, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, luidt als volgt :

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, een sjiëtisch moslim van Arabische origine te zijn en afkomstig te zijn van ‘Al-Hilla’, provincie Babel. Uw echtgenoot zou lid zijn geweest van de ‘Sahwa-beweging’ (of ‘awakening councils’) in ‘Al-Hilla. Terroristen zouden dit te weten zijn gekomen en zouden uw echtgenoot en jullie gezin hebben bedreigd. Uw echtgenoot zou deze dreigementen echter niet serieus hebben genomen en zou doorgedaan zijn met zijn werk. Op een dag zou er een granaat naar

jullie huis zijn gegooid. Uw echtgenoot zou daarop hebben besloten dat zijn gezin het huis moest verlaten. Hij zou u en jullie vier kinderen bij uw ouders hebben ondergebracht. Zelf zou hij die dag opnieuw naar zijn werk zijn gegaan. Hij zou echter niet meer naar huis zijn teruggekeerd. Tot op de dag van vandaag zou u niet weten wat er met hem is gebeurd. U bleef bij uw ouders wonen en uw kinderen zouden vandaar naar school zijn gegaan. Op 10 december 2010 zou uw zoon Ahmed niet meer thuis zijn gekomen nadat hij naar school was vertrokken. Twee dagen later zou u zijn lijk hebben gevonden. Op 18 december 2010 besloot u samen met uw kinderen T., F. en M. Irak te verlaten. Via Turkije kwam u op 20 december 2010 aan in België. Op 22 december 2010 vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Het Commissariaat Generaal Voor de Vluchtelingen en de Staatslozen (CGVS) nam op 26 juli 2011 een weigeringsbeslissing wat betreft de vluchtelingenstatus op basis van de ongeloofwaardigheid van het vermeend activisme van uw echtgenoot bij de 'Sahwa-beweging'. Hierdoor kon er geen geloof worden gehecht aan uw daaruit voortvloeiende aangehaalde vervolgingsproblemen met terroristen. Het CGVS weigerde u ook de subsidiaire beschermingsstatus op grond van een analyse van de actuele veiligheids situatie in 'Al-Hilla', uw regio van afkomst, in Zuid-Irak.

De Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) volgde op 8 november 2011 het CGVS en bevestigde de weigeringsbeslissingen van het CGVS.

Op 13 januari 2012 vroeg u een tweede maal asiel aan bij de Belgische asielinstanties. U verklaarde sinds uw aankomst in België niet meer te zijn teruggekeerd naar uw land van herkomst (CGVS, tweede asielaanvraag, p. 1). Ter staving van uw huidige asielaanvraag legde u een uittreksel neer van het overlijdensregister van de dood van uw zoon A. die op 10 december 2010 zou zijn vermoord door terroristen. Tevens legde u een document neer afgeleverd door uw stam. In dit document zou u door uw stam zijn verstoten omdat u tegen de stamtradities in zonder toestemming van uw echtgenoot of familie Irak heeft verlaten. U verklaart tot op heden geen nieuws te hebben van uw verdwenen echtgenoot.

Thans vreest u bij terugkeer naar Irak niet enkel vervolging door terroristen vanwege het activisme van uw echtgenoot bij de 'Sahwa-beweging' maar ook eervraak door uw stam omdat u Irak zonder de goedkeuring van uw familie zou hebben verlaten.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*". Verzoekster tracht haar asielrelaas in te passen in de verschillende elementen van de vluchtelingendefinitie en stelt het niet eens te zijn met de concrete motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

2.1.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De materiële motiveringsplicht zal *in casu* worden onderzocht in het licht van de voorwaarden tot toekenning van de vluchtelingenstatus, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.1.3. De motieven van de thans bestreden beslissing luiden, voor wat betreft de weigering van de vluchtelingenstatus, als volgt :

"Er dient door het CGVS te worden opgemerkt dat u noch aannemelijk heeft gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch aannemelijk heeft gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om de volgende redenen.

Allereerst dient opgemerkt dat u ter staving van uw huidige asielaanvraag een document voorlegde waarvan u beweert dat het een uittreksel betreft uit het overlijdensregister in verband met het overlijden van uw zoon Ahmed die in december 2010 door terroristen zou zijn doodgeschoten. U zou

met dit document willen aantonen dat uw neergelegde overlijdensakte van Ahmed bij uw eerste asielaanvraag authentiek is (CGVS, tweede asielaanvraag, p. 3). Echter, na inzage van dit document blijkt het een uittreksel uit het bevolkingsregister te zijn met identiteitsgegevens van Ahmed en geen uittreksel van het overlijdensregister. Op geen enkel moment word in dit document melding gemaakt van het overlijden van Ahmed. Het is zeer merkwaardig dat u niet eens op de hoogte bent van de aard van dit document dat u ter staving van uw asielaanvraag voorlegt.

Vervolgens dient vastgesteld dat u ook een brief neerlegde die door uw stam zou zijn afgeleverd. U zou in dit document door uw stam zijn verstoten omdat u zonder goedkeuring van uw echtgenoot of familie tegen de stamtradities in uw land van herkomst heeft verlaten. U vreest bij terugkeer naar Irak hierdoor eerwraak door uw stam (CGVS, tweede asielaanvraag, p. 2-3).

Echter, er kunnen kanttekeningen worden geplaatst bij de authenticiteit van deze voorgelegde brief van uw stam. Zo verklaarde u Irak louter en alleen te hebben moeten verlaten uit vrees voor terroristen vanwege het activisme van uw echtgenoot bij de 'Sahwa-beweging' (CGVS, eerste asielaanvraag en CGVS, tweede asielaanvraag). Gelet op de ongeloofwaardigheid van dit activisme van uw echtgenoot bij de 'Sahwa-beweging' kan bezwaarlijk geloof worden gehecht aan de vermeende verstoting door uw familie en stam omwille van uw noodgedwongen vertrek uit Irak. Immers, uzelf verklaarde uw land van herkomst te hebben ontvlucht om u en uw gezin veilig te stellen voor terroristen die uw echtgenoot zouden viseren vanwege zijn engagement voor de 'Sahwa-beweging' (CGVS, eerste asielaanvraag en tweede asielaanvraag).

Bovendien is het zeer merkwaardig dat u gedurende uw eerste asielaanvraag voor het CGVS nooit gewag heeft gemaakt van spanningen met uw familie en stam vanwege het verlaten van uw land van herkomst. Op geen enkele moment maakte u melding van contactbreuk met uw familie en een dreigende verstoting door uw stam (zie gehoorverslag CGVS, eerste asielaanvraag), dit terwijl u verklaarde al die tijd nog contacten te hebben onderhouden met uw achtergebleven familie (CGVS, tweede asielaanvraag, p. 1). Het is geheel onwaarschijnlijk dat uw familie en stam u pas jaren na uw aankomst in België afstraffen voor uw vertrek uit Irak.

Dient tevens aangestipt dat u verklaarde dat uw stam in 2011 de brief met uw verstoting zou hebben opgesteld. Echter, u slaagde er niet in enige details op te geven over de wijze waarop uw stam zou hebben beslist middels deze brief u te verstoten. Zo verklaarde u niet te weten wanneer en op welke plaats de stam de brief aan uw vader zou hebben overhandigd. Evenmin wist u te vertellen wanneer deze brief is gedateerd. U slaagde er zelfs niet in een schatting te geven van de periode in 2011 waarin de brief zou zijn opgesteld. Ook wist u niet te vertellen welke de namen zijn van de twee Sheikhs (geestelijken) die samen met uw stamhoofd de brief zouden hebben ondertekend. Uw uitleg als zou uw broer in Irak u enkel op de hoogte hebben gesteld van de brief en u verder geen informatie zou hebben gegeven, is geheel ongeloofwaardig. Overigens kan uit de contacten met uw broer geenszins een verstoting door uw familie worden afgeleid. Zo bood uw broer u zijn hulp aan door u de brief samen met het uittreksel van het bevolkingsregister van uw zoon Ahmed per post op te sturen (CGVS, tweede asielaanvraag, p. 2-3).

Bovenstaande observaties maken dat er onvoldoende geloof kan worden gehecht aan uw vluchtrelaas en dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.

(...)"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. (...)"

2.1.4. Alvorens over te gaan tot de beoordeling van de in het verzoekschrift aangevoerde grieven, dient erop te worden gewezen dat verzoeksters eerste asielaanvraag uiteindelijk resulteerde in een arrest van de Raad van 8 november 2011, nr. 69 672, waarin werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas luidens hetwelk haar man zou zijn bedreigd door terroristen omwille van zijn bezigheden voor de Sahwa-beweging, hierdoor later is verdwenen en ook verzoeksters zoon A. zou zijn overleden ingevolge deze feiten. Het gezag van gewijsde van dat arrest behelst de vaststelling dat (i) de door verzoekster geëtaleerde vaagheden en onwetendheden omtrent de activiteiten van haar echtgenoot bij de Sahwa-beweging niet geloofwaardig en niet door verzoekster, die zich verschuilt achter het feit dat haar

echtgenoot haar hierover niets vertelde, wordt vergoelikt, (ii) verzoeksters handelwijze, met name het feit dat zij zich na het verdwijnen van haar echtgenoot slechts heeft geïnformeerd bij haar schoonfamilie en niet bij de Sahwa-beweging, ziekenhuizen of politie, verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid en (iii) deze vaststellingen verzoeksters geloofwaardigheid omtrent de functie en het lot van haar echtgenoot ondermijnen zodat evenmin kan worden aangenomen dat het lot van haar zoon A. voortvloeit uit de activiteiten van haar echtgenoot.

2.1.5. De Raad kan niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in een arrest met betrekking tot een eerdere asielaanvraag werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende uitspraak niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werd aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat de eerdere uitspraak anders zou zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegen. Overeenkomstig het algemeen rechtsbeginsel dat er niet meermaals geoordeeld wordt over eenzelfde zaak is te dezen de bevoegdheid van de Raad beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde nieuwe gegevens en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst, alsmede van de aanvraag om toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

In zoverre een onderzoek van de door verzoekster aangevoerde middelen met zich zou brengen dat opnieuw zou moeten worden geoordeeld over elementen die als vaststaand moeten worden beschouwd, dient de Raad dus vast te stellen dat hij niet bevoegd is. Verzoeksters argumentatie omtrent het feit dat zij daadwerkelijk niet op de hoogte was van de activiteiten van haar echtgenoot, kan om die reden niet dienstig worden bijgebracht.

2.1.6. Met betrekking tot het motief aangaande het vermeende uittreksel uit de overlijdensakte dat uiteindelijk een uittreksel uit het bevolkingsregister blijkt te zijn, doet verzoekster gelden dat zij radeloos is omtrent de manier waarop zij het overlijden van haar zoon kan bewijzen. Om aan te tonen dat zij ooit een zoon heeft gehad die A. heette, heeft zij het attest uit het bevolkingsregister voorgelegd. Zij is er blijkbaar niet in geslaagd dit duidelijk te maken aan de verwerende partij.

2.1.7. Het spreekt voor zich dat het voorleggen van een uittreksel uit het bevolkingsregister, zelfs indien daarmee het bestaan van verzoeksters zoon A. zou zijn aangetoond, op geen enkele wijze vermag de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas, zoals vastgesteld op 8 november door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, ongedaan te maken, nu erin op geen enkele wijze melding wordt gemaakt van het overlijden van A., laat staan van de oorzaak van dat overlijden. De loutere bewering van verzoekster dat zij er niet in is geslaagd duidelijk te maken wat zij beoogde met het voorleggen van het document, doet hieraan geen afbreuk.

2.1.8. Met betrekking tot de brief die door haar stam zou zijn afgeleverd, waarin wordt gesteld dat zij wordt verstoten omdat zij tegen de stamtradities in zonder toestemming van haar echtgenoot of familie Irak zou hebben verlaten en waardoor verzoekster bij terugkeer nu ook de eerwraak van de stam vreest, stelt verzoekster het niet eens te zijn met de beoordeling van dit document. Het is, zo stelt zij, te gemakkelijk om te beweren dat documenten vals zijn. Het is niet omdat er zogenaamd 'vele' valse documenten worden voorgelegd, dat men ervan moet uitgaan dat ieder document vals is.

De Raad is van oordeel dat, indien verzoekster daadwerkelijk, zoals zij beweert, enkel en alleen haar land van herkomst is ontvlucht om haarzelf en haar gezin veilig te stellen, het niet geloofwaardig is dat zij jaren na haar aankomst in België zou worden afgestraft door haar stam en de familie. Het argument van verzoekster dat dit probleem pas is ontstaan na haar vertrek uit Irak, doet aan deze ongeloofwaardigheid geen afbreuk, temeer nu zij bij het gehoor inzake de huidige, tweede, asielaanvraag, verklaarde al die tijd contact te hebben gehad met haar achtergebleven familie. Terzake kan ook worden verwezen naar de volgende passus uit de bestreden beslissing :

“Dient tevens aangestipt dat u verklaarde dat uw stam in 2011 de brief met uw verstoting zou hebben opgesteld. Echter, u slaagde er niet in enige details op te geven over de wijze waarop uw stam zou hebben beslist middels deze brief u te verstoten. Zo verklaarde u niet te weten wanneer en op welke plaats de stam de brief aan uw vader zou hebben overhandigd. Evenmin wist u te vertellen wanneer deze brief is gedateerd. U slaagde er zelfs niet in een schatting te geven van de periode in 2011 waarin de brief zou zijn opgesteld. Ook wist u niet te vertellen welke de namen zijn van de twee Sheikhs (geestelijken) die samen met uw stamhoofd de brief zouden hebben ondertekend. Uw uitleg als

zou uw broer in Irak u enkel op de hoogte hebben gesteld van de brief en u verder geen informatie zou hebben gegeven, is geheel ongeloofwaardig. Overigens kan uit de contacten met uw broer geenszins een verstoting door uw familie worden afgeleid. Zo bood uw broer u zijn hulp aan door u de brief samen met het uittreksel van het bevolkingsregister van uw zoon Ahmed per post op te sturen (CGVS, tweede asielaanvraag, p. 2-3)."

Aangezien ook om andere redenen dan hun eventuele valsheid aan stukken bewijswaarde kan worden ontzegd (RvS 4 maart 2008, nr. 180.410) en documenten slechts kunnen worden bijgebracht voor zover ze dienen ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen, is deze brief, waarvan de authenticiteit niet kan worden gegarandeerd, niet van aard om een gegronde vervolgingsvrees of risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Verzoeksters verwijzing naar verschillende rapporten waaruit zou blijken dat meisjes en vrouwen in Irak blijven lijden onder discriminatie en geweld en het risico lopen gedood te worden wanneer ze ervan beschuldigd worden de familie ten schande te maken door gedrag dat niet strookt met de door de samenleving vooropgestelde waarden en normen kan in de hiervoor geschetste context evenmin dienstig worden aangebracht: deze rapporten volstaan niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond, hetgeen *in casu* niet het geval is.

2.1.9. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoekster er niet in is geslaagd om, middels de bij de tweede asielaanvraag bijgebrachte elementen, de geloofwaardigheid van het relaas te herstellen en een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken. De oefening die zij maakt door de inpassing van haar asielrelaas in de verschillende elementen van de vluchtelingendefinitie kan in die optiek niet dienstig worden aangebracht, nu een ongeloofwaardig relaas het niet verdient te worden getoetst aan deze definitie.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, de schending van de *"Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiare bescherming)"* evenals de schending van de materiële motiveringsplicht, *"minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"*.

2.2.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster preciseert in het geheel niet welk artikel van de door haar aangevoerde richtlijn zij *in casu* geschonden acht zodat deze schending niet dienstig wordt aangevoerd.

2.2.3. De motieven van de bestreden beslissing inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, luiden als volgt :

"Tot slot dient door het CGVS te worden opgemerkt dat naast de toekenning van een beschermingsstatus op individuele gronden, een Iraakse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus kan krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst.

Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de algemene veiligheidssituatie voor burgers in Irak sinds 2008 opmerkelijk is verbeterd en anderzijds dat deze veiligheidssituatie regionaal erg verschillend is (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 30 november 2011).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burger-slachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009, 2010 en 2011.

De geografische spreiding van het geweld en het daarbij behorende risico voor burgers is regionaal nog steeds erg verschillend. De gerapporteerde incidenten vonden vooral plaats in de vijf Centraal-Iraakse provincies waar de veiligheidssituatie voor burgers nog steeds erg problematisch blijft. In de zuidelijke provincies is de veiligheidssituatie echter sinds geruime tijd erg verbeterd en is het aantal veiligheidsincidenten en aanslagen laag. De veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak is relatief stabiel.

Het geweld in Irak neemt nog steeds verschillende vormen aan. Het geweld werd in 2009 in 2010 en 2011 overwegend veroorzaakt door bomaanslagen van diverse aard.

In het zuiden blijft de aanwezigheid van sjiitische milities het grootste veiligheids-probleem. Sommige sjiitische militante groeperingen pleegden kleinschalige aanslagen tegen de Amerikaanse aanwezigheid en de Iraakse veiligheidsdiensten. De vele kleine explosies (meestal "improvised explosive device" of IED's) veroorzaakten weinig slachtoffers, maar eerder materiële schade. Het aantal incidenten met IED's is sinds midden 2009 opmerkelijk gedaald.

In mei en augustus 2010 werden over heel Irak en ook in het zuiden een aantal gecoördineerde aanslagen gepleegd waarbij vele burgerslachtoffers vielen. Buiten deze sporadische aanslagen is de veiligheidssituatie in Zuid-Irak wel relatief stabiel gebleven.

(zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 30 november 2011).

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U komt uit Hilla, gelegen in de provincie Babil, in Zuid-Irak waar de algemene veiligheidssituatie actueel relatief kalm is. Met uitzondering van een grootschalige aanslag op 10 mei 2010, die deel uitmaakte van een reeks van gecoördineerde aanslagen over het hele land, vonden er de voorbije maanden in Babil slechts enkele kleinschalige incidenten plaats, waarbij het aantal gewonde of dodelijke slachtoffers steeds heel klein bleef (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 30 november 2011).

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in Hilla, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Hilla in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Hilla aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

2.2.4. In de mate dat verzoekster doet gelden dat zij afkomstig is uit de provincie Babil, die door de verwerende partij wordt beschouwd als een zuidelijke provincie terwijl ze geografisch gezien dichterbij Centraal-Irak dan bij Zuid-Irak ligt en de veiligheidssituatie meer aansluit bij de ongunstige situatie aldaar, moet erop worden gewezen dat uit de landeninformatie die de verwerende partij heeft gehanteerd blijkt dat daarin geen abstracte onderverdeling is gemaakt van Irak, maar dat onder meer de situatie die specifiek geldt in de provincie Babil werd geëvalueerd. In die optiek is verzoeksters kritiek dat eerder moet worden gekeken naar de situatie in Centraal-Irak niet dienstig, net zomin als haar verwijzing naar de situatie in Bagdad, haar visie –ondersteund met een verwijzing naar een artikel dienaangaande op het aantal burgerdoden aldaar en de plotse volgens haar ongegronde ommekeer in haar beleid inzake vluchtelingen uit Bagdad die het gelijkheidsbeginsel zou schenden. Verzoeksters situatie moet immers niet worden beschouwd in het licht van de omstandigheden in Bagdad. Daarbij komt nog dat verzoekster volledig voorbijgaat aan artikel 48/5, §3, tweede alinea van de Vreemdelingenwet waarin duidelijk wordt gestipuleerd dat er rekening wordt gehouden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen. Derhalve kan er bezwaarlijk sprake zijn van willekeur of een schending van het gelijkheidsbeginsel aangezien in iedere individuele asielaanvraag de situatie op het ogenblik van de beslissing in aanmerking moet worden genomen.

2.2.5. Verzoekster stelt verder dat de informatie die in de documenten die worden gehanteerd door de verwerende partij werd opgenomen, niet actueel kan worden genoemd, zeker gelet op het woelige en onstabiele karakter van de veiligheidssituatie in geheel Irak. De commissaris-generaal is blind voor de werkelijkheid, zo betoogt zij: Irak valt niet op te splitsen in veilige en onveilige regio's. In alle provincies

sluimert het geweld en loeren terroristische aanslagen om de hoek. Verzoekster citeert uit verschillende nieuwsberichten waaruit zou blijken dat er wel degelijk terroristische aanslagen waren in de zuidelijke provincies in het jaar 2011 waarbij er burgerslachtoffers zijn gevallen.

De informatie die de verwerende partij ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing heeft gehanteerd om tot de beoordeling van de veiligheidssituatie in Zuid-Irak te komen, zit vervat in de Subject Related Briefing "*De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak*", gedateerd 30 november 2011. Deze SBR is gebaseerd op talrijke informatiebronnen van allerlei aard, en heeft ook betrekking op de situatie in Babil in de eerste helft van 2011, met bronnen geraadpleegd tot september 2011. Daarbij komt nog dat bij de nota bijkomende informatie werd gevoegd inzake de actuele veiligheidssituatie in Irak, voor een periode van 13 januari 2012 tot juni 2012, waarbij onder meer de situatie in Babil werd onderzocht en op grond waarvan de verwerende partij van oordeel is dat dat er voor burgers uit Hilla in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict en er dus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de situatie in Irak op de voet volgt en dat rekening werd gehouden met informatie afkomstig van verschillende objectieve bronnen en dat bij appreciatie en evaluatie van de veiligheidssituatie rekening werd gehouden met alle elementen en gegevens over de jaren van geweld in Irak tot juni 2012.

Uit de landenrapporten en krantenartikels toegevoegd aan het verzoekschrift blijkt dat er in de maanden september en december 2011 en van januari tot juni 2012 aanslagen werden gepleegd in Babil, Hilla, en dat daarbij burgerslachtoffers vielen. Dit wordt niet ontkend door de verwerende partij. In de documenten die zij bij haar nota voegde wordt in het algemeen gesteld dat de situatie in het Zuiden in het algemeen rustig en stabiel is gebleven, en dat het geweld dat plaatsvond –vnl. in juni 2012- hoofdzakelijk gericht was tegen sjiiitische pelgrims en Iraakse politiediensten. Evenzeer blijkt dat er geen situatie is van "*open combat*", noch wordt melding gemaakt van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds.

Op grond van alle informatie die voorligt is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal op een genuanceerde en correcte wijze de toestand heeft beoordeeld en genoegzaam tot het besluit is kunnen komen dat er actueel geen redenen zijn om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Zuid- Irak de subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.2.6. Verzoeksters relaas werd hoger ongeloofwaardig bevonden zodat zij niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.2.7. Het tweede middel is niet gegrond.

2.3. De Raad oordeelt dat verzoekster geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekster noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS